

3 ΜΑΪΟΥ 2025

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΣΠΕΡΑΣ

«Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ
ψηλαφήσεως καὶ σωτηρίου ὁμολογίας».

Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων (†283). Πέτρου ἀρχιεπ. Ἄργους
(†950), Οἰκουμενίου ἐπισκ. Τρίκκης, Θεοφάνους Περιθεωρίου (ιδ'
αἰ.). Ξενίας παρθενομάρτυρος.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος π̃ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και
τοι οis ε εν τοis μνη μα si ζω ην χα ρι σα α με
ἐκ γ'.
νος

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ρ̣ Γα ϕ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ευ
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἄγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν

ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ι ου

Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος Γα ϕ

Ε Γα Νη
σφρα γι σμε ε νου του μνη μα τος η Ζω η
εκ τα φθ α νε τει λας Χρι στε ο Θε ος και των θυ
ρων κε κλει σμενων τοις Μα θη ταις ε πε στης η παντων
α να στα σις Πνε ευ μα ευ θες δι αυ των ε γκαι νι
ζων η μιν κα τα το με γα σθ ε ε λε ε
ος

τὸ τέλος: κα τα το με ε γα σθ ε λε ο ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν,

Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Ἦχος Κε ϑ

Τ ον τα φον σου Σω τηρ ζρα τι ω ται τη ρυν τες νε

κροι τη αστραπη του ο φθε ντος Αγ γε λθ ε
 γε νο ντο κη ρυ υτ το ντος Γυ ναι ξι την α
 να α στα σιν Σε δο ξα α ζο μεν τον της φθο ρας
 κα θαι ρε την σοι προ σπι ι πτο μεν τω α να στα
 ντι εκ τα φθκαι μο νω Θε ω η μων
 Δόξα.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Γ υ ναι κες προς το μνη μα πα ρε γε νον το ορ θρι
 αι και αγ γε λι κην ο πα σι αν θε α σα α με ναι
 ε τρε μον ο τα φος ε ξη στρα πτε ζω ην το θα αυ
 μα κα τε πλητ τεν αυ τας δι α του το α πελ θου
 σαι τοις μα θη ταις ε κη ρυ ττον την ε γε ρσιν τον Α δην
 ε σκυ λευ σε Χρι στος ως μο νος κρα ται ος και δυ να
 τος και φθα ρεν τας συ νη γει ρε παν τας τον της κα τα
 κρι σε ως φο βον λυ σας δυ να α μει Σταυρου

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τ ου Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι

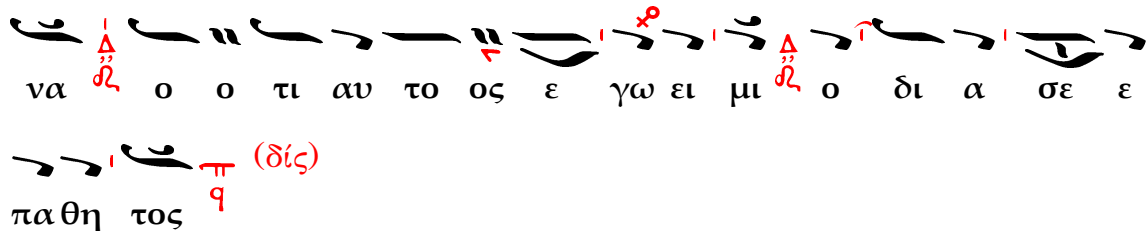
ρε ^Δ₂ συν τη φω νη ε σαρκου το ο των ο λων Δε
 σπο ο της ^π₉ εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
 δι και ος Δα βιδ ^Δ₂ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ουρα
 νων ^Δ₂ βα στα σα σα τον Κτι στην σου ^π₉ δο ο ξα τω ε νοι
 κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου ^Δ₂
 δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο κς 8
 σ8 ^π₉

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν.

Κάθισμα τῆς ἑορτῆς.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος ᾠ Πα ρ

Τω φο βω των Ε βραιων κε κρυμ με νων των Μα θη
 των ^Δ₂ και εν τη Σι ων συ νηγ με ε νων ^Δ₂ ει σηλ θες
 προς αυ τς 8ς Α γα θε ^π₉ και ε στης κε κλει σμε νων των
 θυ ρων ^Δ₂ εν με σω αυ των χα ρο ποι ος ^π₉ και υ
 πε δει ξας αυ τοις τας χει ει ρας ^Δ₂ και της α χραν
 τς 8ς πλευ ρας τς μω λω πας ^π₉ λε ε γων τω α πι στς
 τι Μα θη τη ^Δ₂ φε ρε την χει ει ρα σς και ε ρε ευ

* * *

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Εἶτα τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.
ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς στί, καὶ τοῦ Μηναίου
εἰς δ'.

Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Α σω μεν παν τες λα οι $\frac{4}{9}$ τω εκ πι κρας δου λει ει
ας $\frac{4}{9}$ Φα ρα ω τον Ισ ρα η ηλ α παλ λα ξα ντι $\frac{4}{9}$
και εν βυ θω θα λα ασ σης $\frac{4}{9}$ πο δι α βρο χως ο δη
γη σα ντι $\frac{4}{9}$ ω δη ην ε ε πι νι κι ον $\frac{4}{9}$ ο τι δε
δο ο ξα ζαι $\frac{4}{9}$ (δίς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σ η μερον ε αρ ψυ χων $\frac{4}{9}$ ο τι Χρι σος εκ τα α

φθ^Δ ωσ περ η λι ος εκ λα αμ ψας τρι η με ρος^π
τον ζο φε ρον χει μω ω να^Δ α πη λα σε της α μαρ
τι ας η μων^π αυ το ον α α νυ μνη σω μεν^Δ ο τι δε
δο ο ξασαι^{π(δίζ)}

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Η βα σι λισ των ω ρων^Δ τη λαμ προ φο
ρω η με ε ρα^Δ η με ρων τε βα σι λι ι δι φα
νο τα τα^π δο ρυ φο ρου σα τε ερ πει^Δ τον εγ
κριτον της Εκ κλη σι ας λα ον^π α παυ ζως α α νυ μνη
σα^Δ τον α να στα αν τα Χρι ζον^π

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Π υ λαι θα να τς Χρι στε^Δ ου δε τς τα φθ σφρα
γι ι δες^Δ ου δε κλει θρα των θυ ρων σοι αν τε
στη σαν^π αλλ εξ α να στας ε πε ε στης τοις φι
λοις σου^π ει ρη η νην Δε σπο τα α δω ρς με νος^Δ την
παν τα νων υ πε ρε ε χςσαν^π

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τιμοθέου Μαύρας τε τοὺς πόνους σέβω. Ἰωσήφ.
Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ.β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν ἱερῶν ἀθλοφόρων τὴν ἱεράν, καὶ σεπτὴν πανήγυριν, ὁ λαὸς ὁ ἱερός, ἱερῶς τιμήσωμεν αὐτῶν, ταῖς δεήσεσι δεινῶν ὅπως ῥυσθείημεν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερονίκους στεφάνους παρὰ Χριστοῦ, εἰληφέναι σπεύδοντες, τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες σαφῶς, ἡρετίσαντο· διὸ δόξης ἐπέτυχον.

Δόξα.

Μὴ δειλιάσαντες πόνους τοὺς τῆς σαρκός, μὴ κολάσεις πτήξαντες, μὴ τὸ πῦρ τῶν διωκτῶν, ἀθλοφόροι Μάρτυρες Χριστόν, ἐν σταδίῳ ἀνδρικῶς ἀνεκηρύξατε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ ὑπερούσιος Λόγος οὐσιωθεὶς, ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, ἐθεούργησεν ἡμᾶς, καὶ φθορᾶς ἐρρῶσατο Ἀγνή· διὰ τοῦτό σε πιστῶς αἰεὶ δοξάζομεν.

Τῆς ἐορτῆς. Ῥδὴ γ'.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ♫ Πα ρ

Σ τε ρε ω σον με Χρι στε **Δ** ε πι την α σει στον
πε ε τραν των ε ντο λω ων σου **Δ** και φω τι σον με φω
τι ι τσ προ σω πσ σθ **Π** σκ ε στι γαρ α γι ος πλην σθ φι
λα ανθρωπε **Π** (δίς)
λα ανθρωπε

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κ αι νς αν τι πα λαι ων **Δ** αν τι φθα ρ των δε α
φθα ρ τς δι α Σταυ ρς σσ **Δ** Χρι στε τε λε σας η

μα ας εν και νο τη τι ζω ης πο λι τευ εσθαι α ξι ως
προ σε ε τα ξας (δίς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ε ν τα φω πε ρι κλει σθεις τη πε ρι γρα πτω σα ρ
κι ι σθ ο α πε ρι γρα πτος Χρι στε α νε ε στης
θυ ρων κε κλει σμε νων δε ε πε ε στης σθ τοις Μα θη ταις
παντο δυ υ να με

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τ ους μω λω πας σου Χρι στε ους ε κου σι ως υ
πε ε σης υ περ η μων τοις Μα θη ταις σφυ λα α
ξας μαρ τυ ρι ον της σης ε δει ξας εν δο ξα Α να στα α
σε ε ω ω ω ως

Τοῦ Μηναίου. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ.β'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεοῦ τὰς βίβλους τῷ λαῷ, ἱερῶς ὑπανοίγων, καὶ φωτίζων καρδίας, στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, Τιμόθεε τῷ σεπτῷ, μαρτυρίῳ, χαίρων ἐπιβέβηκας.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐνθέω πόθῳ τὴν ψυχὴν, πυρπολούμενος Μάρτυς, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, προσωμίλεις καρτερῶς· διό σε ἡ τοῦ Χριστοῦ, θεία δρόσος, μάκαρ ἐπανεψυχεν.

Δόξα.

Ὁ νοῦς σου νεύσει πρὸς Θεόν, λαμπρυνόμενος Μάρτυς, οὐκ

ἡσθάνετο ὅλως, τῶν σιδήρων τὰς δεινάς, προσψάσεις διὰ πυρός, γινομένας, ἔνδοξε Τιμόθεε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑπάρχων φύσει ἀπαθής, ὁ Υἱός σου Παρθένε, προσελάβετο σάρκα, ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν, καὶ διὰ πάθους Σταυροῦ, τῶν παθῶν με, ἄχραντε ἐρρύσατο.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

Κάθισμα. Τοῦ Μηναίου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τιμήσαντες Θεόν, ἀπημαύρωσαν πλάνην, Τιμόθεος σαφῶς, καὶ ἡ ἔνδοξος Μαύρα· καὶ πᾶσαν ὑπομείναντες, οἱ πανένδοξοι βάσανον, ἐλαμπρύνθησαν, ὑπὲρ ἀκτῖνας ἡλίου, καὶ γεγόνασι, συλλειτουργοὶ τῶν Ἀγγέλων· οὓς πίστει δοξάσωμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῆς ἐορτῆς.**

Τὸν τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος 4^{ος} Δι-Θ.

I δων μὲ την πλευραν και τας τρησεις των ηλων
Θω μα τι α πιστεις τη ε μη α να στασει
ο Κυ ρι ι ος ε ε λε γεν α να στας ε εκ τῃ
μνη η μα τος ο πα νο ο με νος τοις Α πο στο
λοις αρ ρη τως ο δε Δι ι δυ μοσ πει σθεις ε βο
α τω Κτιστη Θε ος μὲ ει και Κυ ρι ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAEAPION

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σου πλευράν, ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε Χριστὲ ὁ Θεός· συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὥς

εἰσῆλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐβόα σοι, * Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἐφύλαξε τὴν τοῦ Μαθητοῦ παλάμην τότε ἀχώνευτον, ὅτε τῇ πυρίνῃ πλευρᾷ προσῆλθε τοῦ Κυρίου; τίς ἔδωκε ταύτῃ τολμᾶν, καὶ ἴσχυσε ψηλαφῆσαι φλόγεον ὁστοῦν; πάντως ἡ ψηλαφηθεῖσα· εἰ μὴ γὰρ ἡ πλευρὰ δύναμιν ἐχορήγησε πηλὴν δεξιᾷ, πῶς εἶχε ψηλαφῆσαι παθήματα, σαλεύσαντα τὰ ἄνω καὶ τὰ κάτω; Αὕτη ἡ χάρις Θωμᾶ ἐδόθη, ταύτην ψηλαφῆσαι, Χριστῷ δὲ ἐκβοῆσαι. * Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας τῶν ἐν Αἰγύπτῳ. (†304)

Στίχ. Ἦπλωσε Χριστὸς χεῖρας ἐν σταυρῷ πάλαι,
Ἦπλωσε καὶ νῦν Μαύρα σὺν Τιμοθέῳ.

Σταυρῷ Τιμόθεος τριτάτῃ τανύθῃ ἅμα Μαύρα.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Τιμόθεος, ἐν τῷ σχήματι ὦν τῶν κληρικῶν, τῶν ἱερῶν λογίων ὑφηγητὴς ἦν, ἐκ κώμης Πεναπέων, ἄρτι πρὸς κοινωνίαν γάμου τὴν Μαύραν ἀγαγόμενος. Οὕτω δὲ διαγενομένων εἴκοσιν ἡμερῶν, διαβληθεὶς, ἄγεται πρὸς τὸν ἡγεμόνα Θηβαΐδος Ἀρρίανόν· οὗ προστάξαντος ἀγαγεῖν αὐτῷ τὰς βίβλους, ἃς τοῖς Χριστιανοῖς ὑπαναγινώσκει, τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησεν· ἀντέφησε δὲ τῷ ἡγεμόνι, τὰς βίβλους τέκνα ἡγεῖσθαι αὐτοῦ, ὑφ' ὧν στηρίζεσθαι καὶ ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων φρουρεῖσθαι τῆς τῶν γεγραμμένων δυνάμεως καλούσης αὐτοὺς εἰς βοήθειαν· μηδένα δὲ ἐκοντὶ τὰ ἴδια τέκνα διδόντα εἰς θάνατον. Ὅθεν σίδηρα πεφυρωμένα ἐνέβαλον αὐτοῦ τοῖς ὠσίν, ὑφ' ὧν αἱ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ κόραι διατακεῖσαι ἐξέπεσον. Εἴτα δεσμοῦσιν αὐτοῦ ἐπὶ τροχοῦ τοὺς ἀστραγάλους καὶ κημὸν ὑποβάλλουσιν αὐτοῦ τῷ στόματι καὶ κρεμῶσιν ἐπὶ κεφαλῆς, λίθον αὐτοῦ τῷ τραχήλῳ προσδήσαντες.

Ὡς δὲ τούτοις οὐκ ἐνεδίδου, τὴν γαμετὴν αὐτοῦ Μαύραν ἀπατῆσαι ἐλπίσας ὁ ἡγεμὼν, ἔπειθε διὰ κολακειῶν κοσμησαμένην, θεραπείαν τοῖς εἰδώλοις προσάγειν. Ἡ δὲ οὐκ ἤκουσε, μᾶλλον δὲ ταῖς τοῦ Ἁγίου πεισθεῖσα παραινέσεσι, τοῦ ἡγεμόνος ἐνώπιον Χριστιανὴν ἑαυτὴν ὡμολόγησε. Τίλλεται οὖν τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς καὶ τοὺς δακτύλους τέμνεται καὶ βαπτίζεται ἐν θερμῷ ὕδατι· ἐν ᾧ μείνασα ἄφλεκτος, ὑπόνοιαν παρέσχε τῷ ἡγεμόνι ὡς οὐ θερμὸν ἦν, ἀλλὰ ψυχρὸν τὸ ὕδωρ, ἐν ᾧ ἐβαπτίσθη· ὅθεν ἐπιρῶντισθῆναι αὐτῷ κατὰ τῆς χειρὸς κελεύει. Τῆς δὲ Ἀγίας τῇ χειρὶ λαβούσης ἀπὸ τοῦ λέβητος καὶ ἐπιβαλούσης αὐτῷ κατὰ τὴν χεῖρα, ἀπερρύη τὸ δέρμα τοῦ ἡγεμόνος. Ἐπὶ τοῦτο οὖν σταυροῖ αὐτοὺς ἀμφοτέρους, καὶ ἐπιμείναντες ἡμέρας ἐννέα τῇ ἀναρτήσει, ἀλλήλους παρήνουν ἐκ διαδοχῆς ἐγκαρτερεῖν ταῖς κολάσεσι καὶ μὴ ἐνδοῦναι συνεβούλευον, καὶ οὕτω τὰ πνεύματα ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ παρέδωκαν.

Ἐγένετο δὲ ὡς ἐν ἐκστάσει ἐλθεῖν τὸν διάβολον τῇ Ἀγίᾳ Μάρτυρι, ἔτι τῷ σταυρῷ ἡρτημένῃ, καὶ ὀρέγειν ποτήριον μέλιτος καὶ γάλακτος ἔμπλεων, πιεῖν προτρεπόμενον· τὴν δὲ δι' εὐχῆς ἀπόσασθαι. Καὶ πάλιν ἐπὶ ποταμὸν ἀγαγεῖν, ῥέοντα τοὺς προοφθέντας χυμοὺς (τὸ μέλι δηλ. καὶ τὸ γάλα), καὶ πιεῖν ἐπιτρέπειν· τὴν δὲ εἰπεῖν· «Οὐκ ἐξ αὐτῶν πίομαι, ἀλλ' ἐκ τοῦ

ποτηρίου, οὗ μοι ἐκεράσατο ὁ Χριστός»· καὶ οὕτω τὸν διάβολον ἡττημένον ἀπελθεῖν ἀπ’ αὐτῆς. Ἄγγελον δὲ τοῦ Θεοῦ παραστάντα, δόξαι τὴν Ἁγίαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀγαγεῖν τῆς χειρὸς λαβόμενον καὶ ὑποδεῖξαι αὐτῇ θρόνον καὶ στολὴν λευκὴν ἐπ’ αὐτὸν καὶ στέφανον, καὶ εἰπεῖν· «Ὅτι σοι ταῦτα ἡτοιμάσθησαν». Εἶτα πρὸς ὑψηλότατον ἀγαγεῖν, καὶ πάλιν ὑποδεῖξαι θρόνον ἕτερον καὶ πανευπρεπεστάτην στολὴν καὶ στέφανον, καὶ προσειπεῖν· «Ὅτι ταῦτα τῷ ἀνδρί σου ἀπεκληρώθησαν· ἡ δὲ τοῦ τόπου διαφορὰ παραδηλοῖ σοι, ὅτι ὁ ἀνὴρ σου μᾶλλον πρόξενός σοι τῆς σωτηρίας ἐγένετο». Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ τῷ ὄντι πέραν ἐν Ἰουστινιαναῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Διοδώρου καὶ Ῥοδοπιανοῦ διακόνου. (†285-305)

Στίχ. Ῥοδοπιανῶ καὶ Διοδώρῳ ῥόδα,

Ἦ δῶρα μᾶλλον ἦσαν οἱ πληκται λίθοι.

Οὗτοι ἦσαν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ὑπὸ τῶν ἰδίων συμπολιτῶν ὕβρεις πολλὰς καὶ αἰκίας καὶ μάστιγας ὑπομείναντες, ἐν Ἀφροδισίᾳ τῆς Καρίας τελευταῖον ὑπὸ τῶν αὐτῶν λιθοβολούμενοι, τὰ ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ παρέδωκαν πνεύματα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων εἴκοσιν ἑπτὰ μαρτύρων, πυρὶ τελειωθέντων.

Στίχ. Βληθεῖσιν εἰς πῦρ ἀνδράσι τρεῖς ἐννέα,

Ἰαμα, Σῶτερ, σὴ τὸ τῆς Γραφῆς δρόσος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Ξενίας τῆς θαυματουργοῦ, τῆς ἐν Καλάμαις τῆς Πελοποννήσου. (†304)

Στίχ. Ξενίας ὥφθης ἐργάτις ὦ Ξενία,

Ξενίαν σεμνή, οὐρανῶν σὺ ποθοῦσα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαμάϊ, καθολικοῦ τῆς Γεωργίας. (†744)

Στίχ. Ὁ Καθολικὸς Μαμάϊ Γεωργίας,

Μισθὸν εἴληφεν ἐκ Βασιλέως ὧλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Μιχαὴλ καὶ Ἀρσενίου, κτιτόρων τῆς Ἰβηριτικῆς μονῆς ἐν Ὀλύμπῳ τῆς Βιθυνίας. (θ' αἰ.)

Στίχ. Ἐκ τοῦ Ὀλύμπου τοῦ κάτω πρὸς τὸν ἄνω,

Μιχαὴλ ἐχώρησε σὺν Ἀρσενίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ σημειοφόρου (θαυματουργοῦ), ἐπισκόπου Ἀργους. (†925)

Στίχ. Ρίψας τὸν ἐχθρὸν ἐν θεάτρῳ τῷ βίῳ,

Ζωστήρα νίκης ζωννύη θανῶν, Πέτρε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Οἰκουμενίου, ἐπισκόπου Τρίκκης τοῦ θαυματουργοῦ. (ι' αἰ.)

Στίχ. Οἰκουμένιον καὶ θανόντα τοῖς λόγοις,

τιμῷ κατορθῶν ἔργον ἐκ λόγων μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εὕρεσις καὶ ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ τοῦ ἐν Στειρίῳ. (†953)

Στίχ. Ἐπλησε Λουκᾶς θαυμάτων τὴν Ἑλλάδα,

ὅς οὐδὲ νεκρὸς παύεται τῶν θαυμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου α΄, πέμπτου πάπα Ῥώμης. (~†106-115)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀλεξάνδρου, Ἐβεντίου καὶ Θεοδούλου (~†113-119)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰουβενάλιου, α΄ ἐπισκόπου Ναρνίας (Narni) ἐν Οὐμβρία (Umbria) Ἰταλίας. (~†369/377)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γλουβίου (Glywys, Gluvias), βασιλέως τῆς Κορνουάλλης. (ε΄ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Σκαννάλου (Scannal), τοῦ ἐν Κολεραίνῃ (Cell-Coleraine) τῆς Ἰρλανδίας, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Κολουμβανοῦ. (†563)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἀδασίνδης (Adalsindis), κτιτορίσσης καὶ ἡγουμένης κοινοβίου ἐν Βέζη (Bèze) τῆς Γαλλίας. (~†680)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Αἰθελβίνου (Æthelwine), ἐπισκόπου Λινδσέης (Lindsey) ἐν Ἀγγλίᾳ. (~†700)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Φιλίππου, ἐρημίτου πλησίον τῆς Βόρμης (Worms) ἐν Γερμανίᾳ. (†770)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀνσφρίδου (Ansfried), ἐπισκόπου Οὐτρέχτης ἐν Βελγίῳ. (†1010)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου, ἡγουμένου τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου, ἰδρυτοῦ τοῦ κοινοβιακοῦ μοναχισμοῦ ἐν Ῥωσσίᾳ. (†1074)

Στίχ. Ὁ τῶν Σπηλαίων Κιέβου ποιμενάρχης,

Εὔρε Θεοδόσιος Παμποιμενάρχην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Βατοπαιδινοῦ, γενομένου ἐπισκόπου Περιθεωρίου. (ιδ΄ αἰ.)

Στίχ. Φωτὸς πλησθεὶς ἐντεῦθεν ὁ Θεοφάνης,

Φωτὶ συνῆπται Βασιλείας ἀδύτῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων μητέρων ἡμῶν Ἰουλιανῆς (†1393), πρώτης καθηγουμένης τῆς ἐν Μόσχᾳ ἱερᾶς μονῆς τῆς Συλλήψεως τῆς Θεοτόκου, καὶ Εὐπραξίας (†1394), μεγαλοσχήμου συμμοναστρίας, αὐταδέλφων τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου, μητροπολίτου Μόσχας.

Στίχ. Ἰουλιανὴ καὶ Εὐπραξία ἅμα,

Χοροῦ μετέχουσι σωφρόνων παρθένων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Ῥοστώφ, Γιαροσλάβλ καὶ Λευκῆς Λίμνης. (†1416)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἀχμέτ τοῦ Κάλφα,

τοῦ ἀπὸ Ἀγαρηνῶν. (†1682)

Στίχ. Πάντων μεγίστη πίστις Ἰησοῦ πέλει,
Ἀχμέτ βοήσας, πάμμεγα στέφος δέχῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Παύλου τοῦ ἐκ Βίλνιους Λιθουανίας. (ιζ' αἰ.)

Στίχ. Ὁ Λιθουανὸς ἐμαρτύρησε Παῦλος,
καὶ αἰεὶ συνήροσται Χριστῷ τῷ Λίθῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνακομιδὴ (1991) τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἐπισκόπου Ζίτσης καὶ Ἀχρίδος. (†1956)

Στίχ. Χρυσοῦς τοῖς λόγοις καὶ πάγχρυσος τοῖς ἔργοις,
Νικόλαε ὦφθης, γόνε πιστῶν Σέρβων.

Τρίτῃ γε Νικολέω ἤχθησαν ὅσα γῇ γενετείρῃ.

Οὗτος, ὁ χριστοκάριος καὶ Χρυσόστομος Πατὴρ Νικόλαος, τὸ μὲν φθαρτὸν γένος Σέρβος ὑπάρξας, καὶ γεννηθεὶς ἐξ εὐλαβῶν γονέων τῇ 23ῃ Δεκεμβρίου 1880 ἐν Λέλιτς τῆς ἐπαρχίας Βάλιεβο, ἐκ βρέφους ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου ἀνατραγείς, πόθῳ δὲ θείῳ καταφλεγείς, ὡς πλήρης ὢν χαρισμάτων φυσικῶν τε καὶ θείων, ὅλον ἑαυτὸν ἀνέθετο θῦμα λογικὸν τῷ Δεσπότη Χριστῷ. Ὁξυνοίᾳ δὲ ὑπερβαλλούσῃ κεκοσμημένος, συνέθετο ταύτῃ τὴν κατὰ κόσμον συλλεχθεῖσαν φιλοσόφως λιπαροτάτην μόρφωσιν, καὶ μέγας ἀνεδείχθη φωστὴρ καὶ διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς δὲ τὸν παλαίφατον ἐπισκοπικὸν θρόνον τῆς Ζίτσης τὸ πρῶτον ἐπαξίως ἀναβιβάσθεις, καὶ σοφώτατος ποιμὴν ἀναδειχθεὶς τῶν λογικῶν προβάτων, εἴτα δὲ ἐπὶ τὸν τῆς Ἀχρίδος μετατεθεὶς καὶ αὐθις ἐπαναστραφεὶς εἰς τὸν τῆς Ζίτσης, ποικίλοις ποιμαντικοῖς τρόποις κατηγλάϊσε τὸν ἱεραρχικὸν αὐτοῦ θῶκον, γενόμενος νέος Ἰωσήφ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, χρυσέοις λόγοις ἀναμορφώσας πλήθη πιστῶν. Ὑπὸ δὲ τῶν ἀπανθρώπων χιλιτερικῶν ἀρχῶν συλληφθεὶς ἐν τοῖς φρικτοῖς γερμανικοῖς στρατοπέδοις μετηνέχθη, μεγάλως δὲ ἐκεῖσε καταπονηθεὶς, καὶ ἀπτόητος ὁμολογητὴς γενόμενος, μετὰ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ ἀθέου κομμουνισμοῦ εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, κατέφυγεν, προνοίᾳ Θεοῦ μέντοι γε, εἰς Ἀμερικὴν, ἔνθα ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην ἀναλώσας ἑαυτόν, μεγάλως συνέδραμε εἰς τὴν ὀρθόδοξον κατάρτισιν τῶν ἐκεῖ μεταναστῶν καὶ τὴν λαμπροτάτην προβολὴν τῆς πατρώας ἡμῶν Πίστεως ἐν τοῖς ἑτεροδόξοις, παρ' ὧν καὶ μεγάλως ἐθαυμάζετο καὶ σπουδαίαις ἐπιστημονικαῖς διακρίσεσι ἐτιμήθη. Πλεῖστα οὖν κεχαριτωμένα συγγράμματα, μέλι τὸ ἐκ θείας Πέτρας ἡδύτατον ἀποστάζοντα συνθέμενος πρὸς οἰκοδομὴν τῶν πιστῶν καὶ σοφῶς ἱεραρχήσας κατὰ πάντα, ὥσπερ τὸ πάλαι Σάββας ὁ βασιλόγονος καὶ μέγας φωτιστὴς τοῦ Σερβικοῦ λαοῦ. Πολλὰ δὲ καταβληθεὶς, ὑπὸ τῶν συνεχουσῶν αὐτὸν σωματικῶν ἀσθενειῶν καὶ δοκιμασιῶν, ἐκοιμήθη τὸ ἔτος 1956, ταφεὶς ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα ἐν Λίμπερτβιλλ. Ἐκεῖθεν, κατὰ τὸ ἔτος 1991, τὰ τίμια αὐτοῦ λείψανα ἀνακομισθέντα ἐπανῆλθον εἰς τὴν Σερβίαν καὶ ἀπεθησαυρίσθησαν εἰς τὴν γενέτειραν αὐτοῦ πόλιν Λέλιτς, ἔνθα χάριν πολλῶν θαυμάτων ἀναβλύζουσι καθ' ἡμέραν.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τοῦ Πάσχα.

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ, (ἐκτὸς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τῶν μεθεόρτων αὐτῆς), καὶ τῇ Τετάρτῃ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

ᾠχος 4 Πα ρ

ᾠδὴ α'

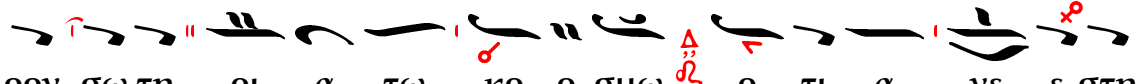
Α να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι ^Δ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα ^Δ εκ γαρ θα
να του προς ζω ην ^Δ και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος ^π η μα ας δι ι ε βι βα σεν ^Δ ε
πι νι κι ον α α δο ον τας ^π

ᾠδὴ γ'

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ^Δ ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον ^π αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην ^Δ εκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου ^Δ εν
ω στε ρε ου ου με ε θα ^π

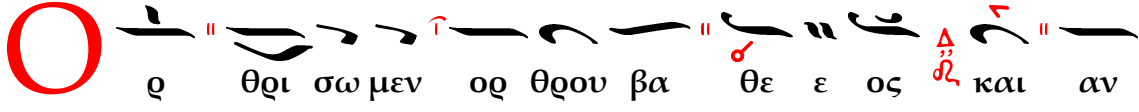
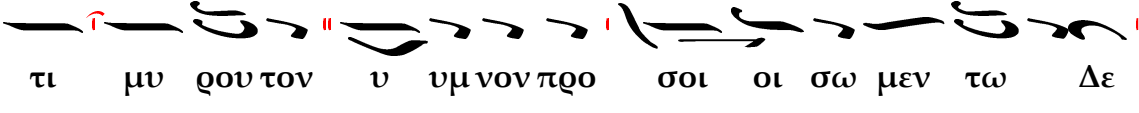
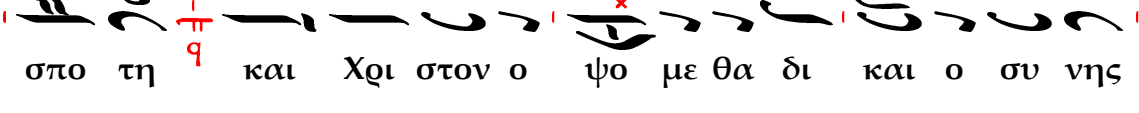
ᾠδὴ δ'

Ε πι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ ^Δ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω ^Δ φα ε

 σφοδρον αγ γελον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με

 ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη

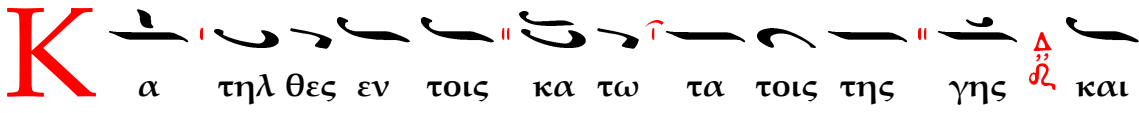
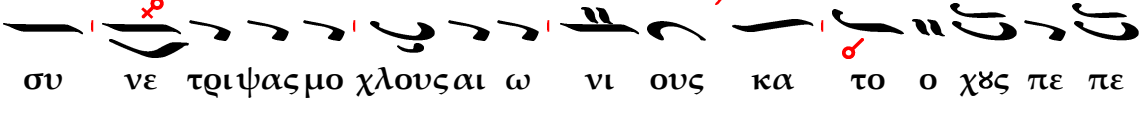
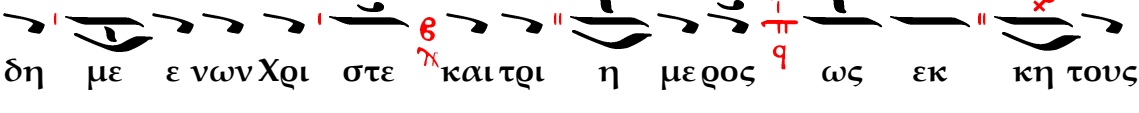
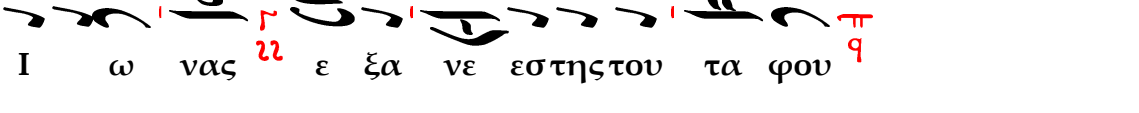
 Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

ὠδὴ ε'

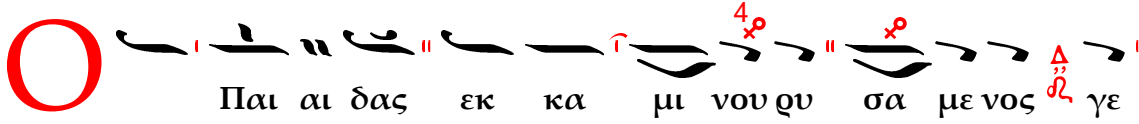
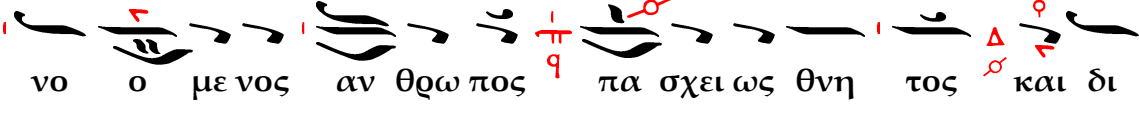

 Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν

 τι μυ ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε

 σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης

 η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

ὠδὴ στ'

 Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και

 συ νε τριψας μο χλους αι ω νι ους κα το ο χς πε πε

 δη με ε νων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους

 Ι ω νας ε ξα νε ε στης του τα φου

ὠδὴ ζ'

 Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε

 νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι

α πα θς το θνη τον α φθαρ σι ας εν δυ υ ει ευ
 πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
 Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα
 η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι
 α ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
 στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν
 στον εις τους αι ω να α α ας

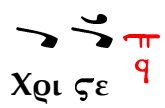
ὠδὴ θ'

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ

Σ ε την φα ει νην λα μπα δα α και μη τε ρα τδ
 Θε ου την α ρι ζη λον δο ξαν και α νω τε ραν
 πα ντων των ποι η μα α των εν υμ νοις με γα λυ υ

νο ο μεν

Σ ου την φα ει νην η με ρα αν και υ περ λαμπρον

Χρι σε την ο λο φω τον χα ριν εν η ω ραι ος

καλ λει τοις Μα θη ται αις σθ ε πεσ της με γα λυ υ

νο ο μεν

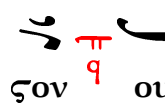
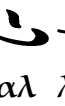
Σ ε τον χο ι κη πα λα α μη ψη λα φω με νον

πλευ ραν και μη φλε ξαν τα ταυ την πυ ρι τω της α

υ λθ θει ας ου σι ι ας εν υμ νοις με γα λυ υ

νο ο μεν

Σ ε τον ως Θε ον εκ τα α φθ α να σταν τα Χρι

σον ου βλε φα ροις ι δον τες αλ λα καρ δι ας πο

θω πε πι στευ κο ο τες εν υμ νοις με γα λυ υ νο ο

μεν

καὶ ἀργῶς

Σ ε ε την φα ει ει νην λα αμ πα α α α

α δα α α α και μη τε ε ρα τς ϑ Θε

ε ε ου ου τη η η η ην α ρι ι ζη η λο ον

δο ξα αν και α α νω ω τε ε ραν πα α α αν

τω ων των ποι οι η η μα α α τω ων εν

υ υ υμ νοις με ε γα α λυ υ υ υ υ

νο ο ο ο μεν

Σ ου ου την φα ει ει νην η η με ε ε ε

ε ρα α α αν και υ πε ερ λαμ προ ον Χρι

ι ι στε ε τη η η η ην ο λο ο φω ω το ον

χα ρι ιν εν η η ω ω ραι αι ος κα α α αλ

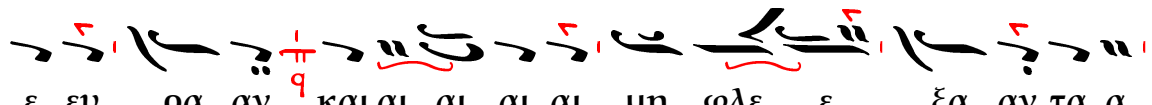
λει ει τοις Μα α θη η ται αι αις σς ε

πε ε ε στης με ε γα α λυ υ υ υ υ

νο ο ο ο μεν

Σ ε ε τον χο ι ι κη πα α λα α α α

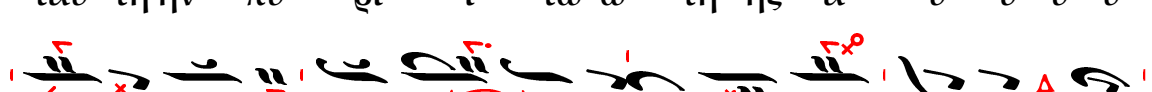
α μη η η η ψη λα φω ω με νο ον πλε

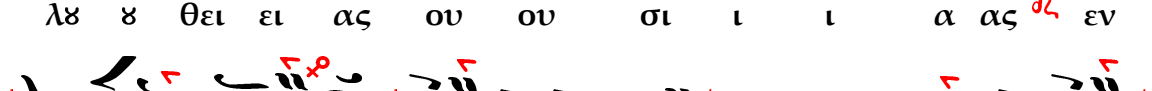
 ε ευ ρα αν και αι αι αι αι μη φλε ε ξα αν τα α

 ταυ τη ην πυ ρι ι τω ω τη ης α ü ü ü ü

 λθ θ θει ει ας ου ου σι ι ι α ας εν

 υ υ υμ νοις με ε γα α λυ υ υ υ υ

 νο ο ο ο μεν

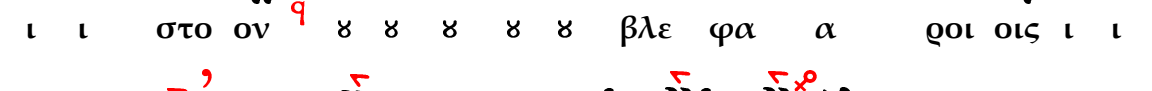
 ε ε τον ως θε ε ον ε εκ τα α α α

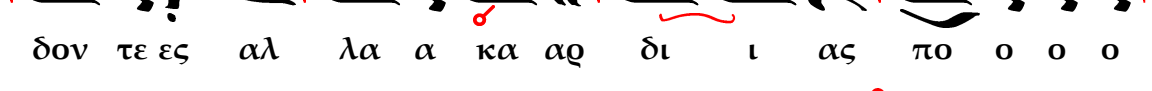
 α φθ θ θ θ α να στα α αν τα α Χρι

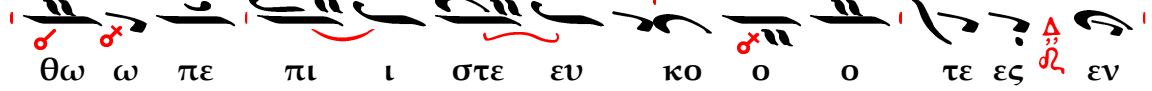
 ι ι στο ον θ θ θ θ θ βλε φα α ροι οις ι ι

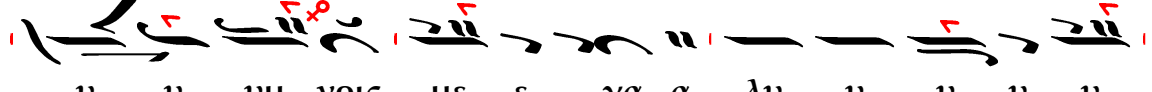
 δον τε ες αλ λα α κα αρ δι ι ας πο ο ο ο

 θω ω πε πι ι στε ευ κο ο ο τε ες εν

 υ υ υμ νοις με ε γα α λυ υ υ υ υ

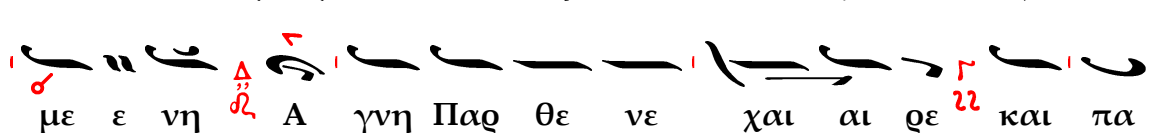

 νο ο ο ο μεν

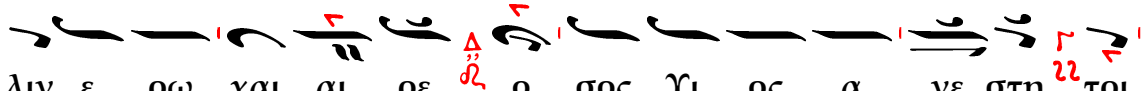
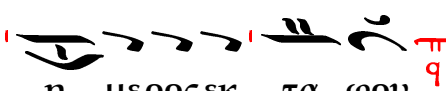
Η καταβασία

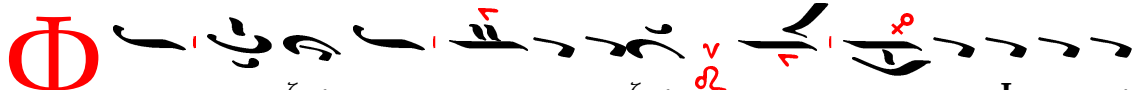

 Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω

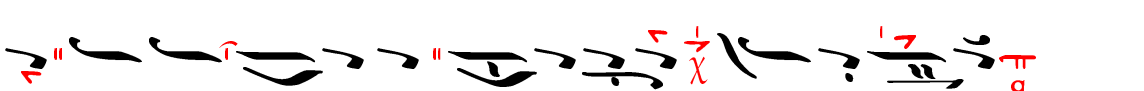
 με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα

 λιν ε ρω χαι αι ρε ^Δ ο σος Υι ος α νε στη ²² τρι

 η με ρος εκ τα φον ⁹

Φ
 ω τι ζου φω τι ι ζου ^Δ η νε α Ι ε ρου

 σα λημ ^Δ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

 πι σε α νε τει λε ⁹ χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

 Σι ων ^Δ συ υ δε α γνη τε ρ που Θε ο το ο κε ^Δ

 εν τη ε γε ρ σει του το ο κου ου σου ου ου ου ⁹

καὶ ἀργῶς

Ο
 Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α

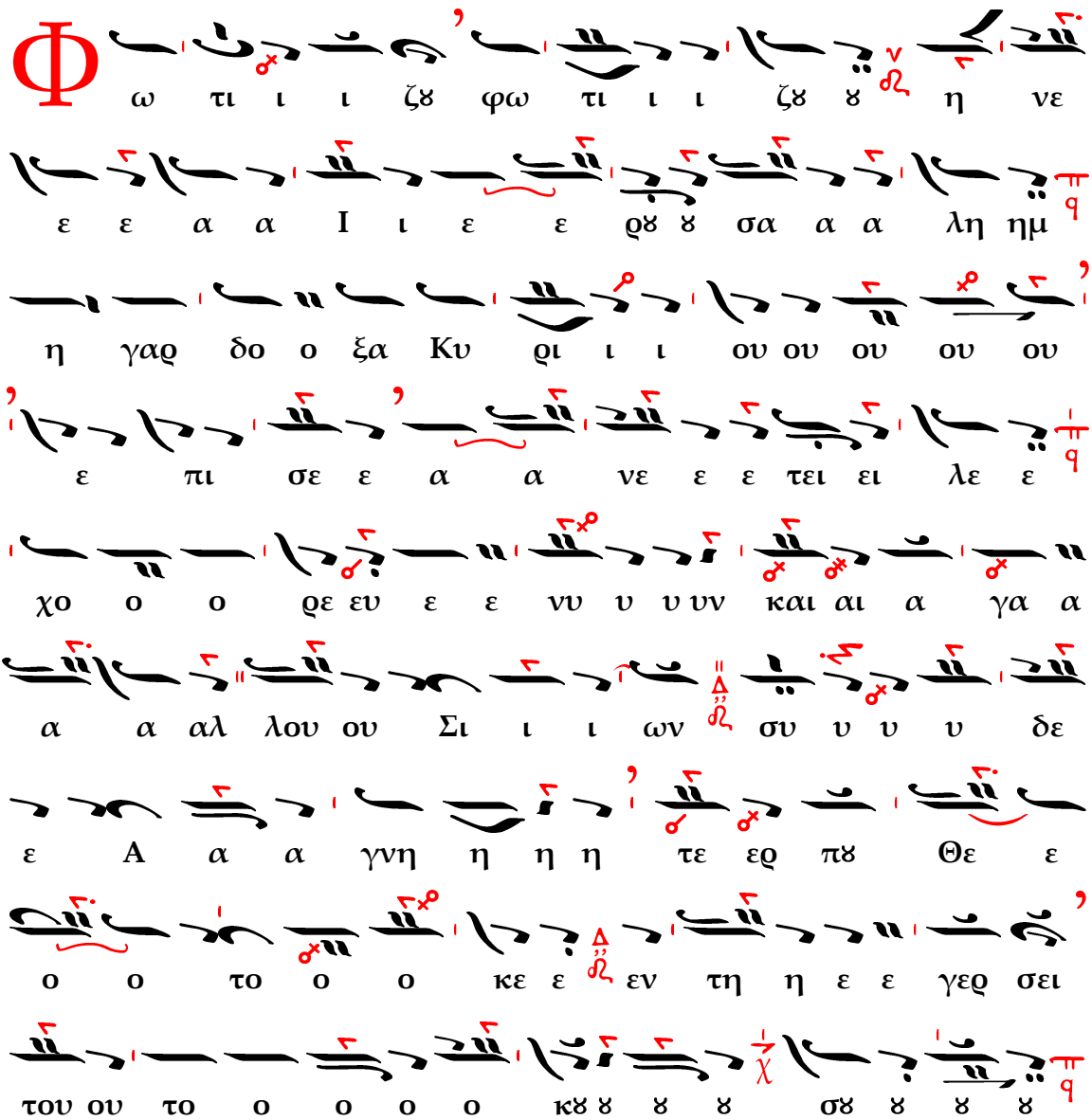
 τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η

^Δ Α γνη η Πα αρ Θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε

 και πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ^Δ

 ο σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η

 τρι ι η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φον ⁹

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

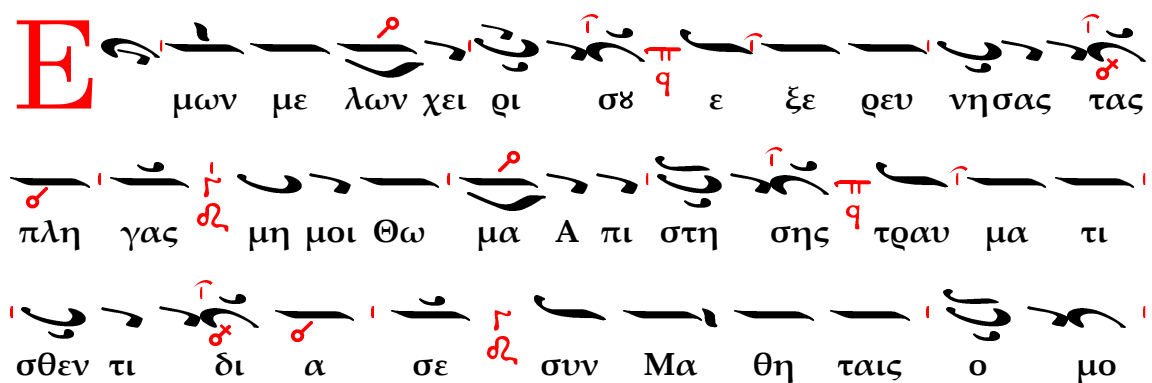
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἐορτῆς.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ς

φο νει και ζων τα κηρυτ τε Θε ον

Ἔτερον τῆς ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Σ η με ρον ε αρ μυ ρι ζει και και νη κτι
σι ις χο ρευ ει ση με ρον αι ρονται κλει θρα
θυ ρων και της α α πι στι ας Θω μα τς
φι λς βο ων τος ο Κυ ρι ος και αι Θε ος
μς

Εἰς τοὺς Αἵνους.

Ἦχος Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων
ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οis
υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
πα σαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε

πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστώμεν Στίχους Γ', καὶ ψάλλομεν
Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ γ'.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον·

δο ξα Αὐ

τη ε σται πα σι τοις ο σι οις αὐ τῃ

μνου μεν σου Χρι στε ε το σω τη η ρι

ον πα α θος και δο ξα ζο μεν σου την α να α στα α

σιν

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ·

αἰνεῖτε αὐτὸν

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αὐ τῃ

σταυ ρον υ πο μει νας και τον θα α α να τον κα

ταρ γη σας και α να στας εκ των νε κρων ει ρη

νευ σον η μων την ζω ην Κυ ρι ε ως μο νος Παν το δυ

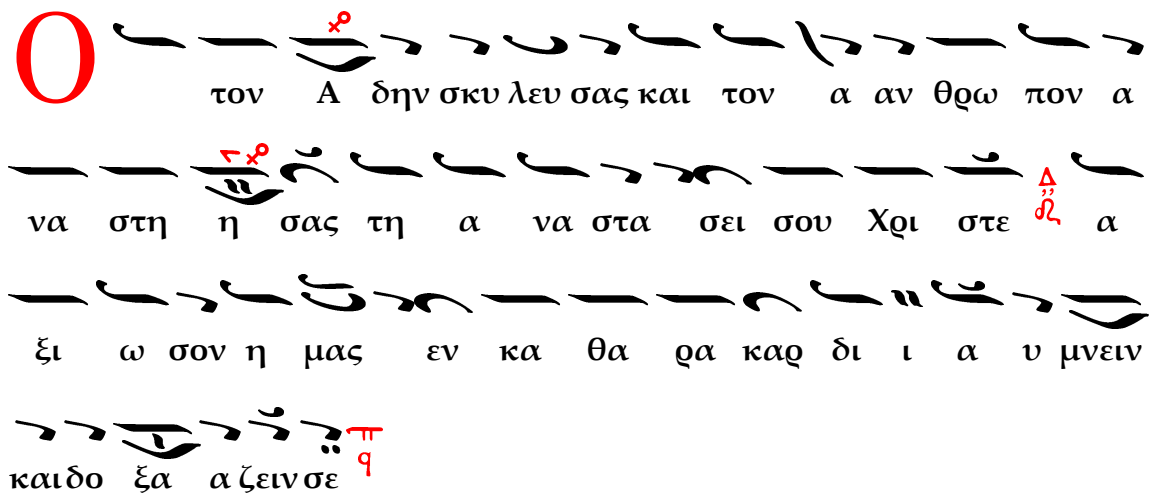
ναμος

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ·

αἰνεῖτε

αὐτὸν κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης αὐ

τῃ

Καὶ τῆς ἐορτῆς. Ἐκ τῶν Ἀποστίχων τὰ τρία κάτωθι.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν, Ζωοδότα Ἐγερσιν, ὥσπερ σφραγίδας οὐκ ἔλυσας, Χριστὲ τοῦ μνήματος, οὕτω κεκλεισμένων, θυρῶν εἰσελήλυθας, πρὸς τοὺς πανευκλεεῖς Ἀποστόλους σου, χαροποιῶν αὐτούς, καὶ εὐθές σου παρεχόμενος, τούτοις Πνεῦμα, δι' ἄμετρον ἔλεος.

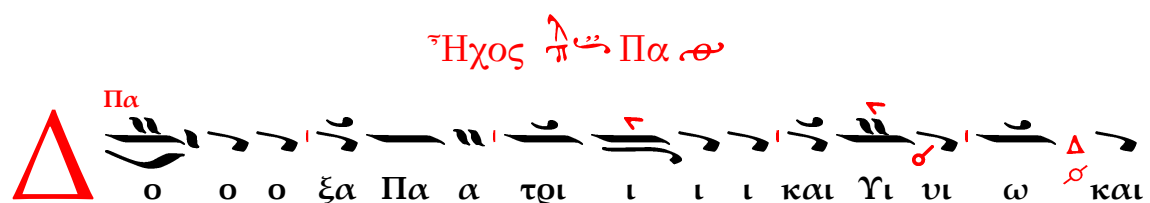
Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος οὐκ ἦν, ἐνδημῶν ἡνίκα σύ, τοῖς Μαθηταῖς ὥφθης Κύριε· ὅθεν ἠπίστησε, τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ τοῖς κατιδοῦσί σε, ἐβόα· Εἰ μὴ βάλω τὸν δάκτυλον, εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, καὶ τῶν ἡλῶν τὰ τυλώματα, οὐ πιστεύω, ὅτι ἐξεγήγερται.

Στίχ. ς΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡς θέλεις ψηλάφησον Χριστός, τῷ Θωμᾷ ἐβόησε· βάλε τὴν χεῖρα καὶ γνῶθί με ὅστέα ἔχοντα, καὶ γεῶδες σῶμα· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἐπίσης δὲ τοῖς ἄλλοις πιστώθητι· ὁ δὲ ἐβόησεν· Ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριος, σὺ ὑπάρχεις· δόξα τῇ Ἐγέρσει σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων α α α μην

Μ^{Πα} εθ η με ρας ο ο κτω της ε γερ σε ω ως

σου Ι η σου βα σι ι λευ μο νο γε ε νες Λο ο

γε του ου Πα α α τρος ω φθης τοι οισ μα α α

θη η ται αι αις σου κε κλει σμε ε νωνων των θυ υ ρων

την ει ρη νην σου ου πα ρε ε χο ο με ε ε ε

νος και τω α πι στου ουν τι μα α θη η τη τους

τυ υ υπους ε ε δειει ει ει ξας δε ευ ρο ψη

η λα α φη η η σον τας χει ρα α ας και αι αι

του ους πο ο ο δας και την α κη ρα το ον μου

πλε ε ε ευ ραν ο δε πει σθεις ε βο ο ο ο

α α α α σοι ο Κυ ρι ι ο ο ος μου ου και ο

Θε ο οςμουδο ο ο ξαα α α σοι

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω

ποις εν δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πατερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευμα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

μαρτι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα
ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τας σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Α^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Γα ϕ

Ε^{Γα} σφρα γι σμε ε νου του μνη μα τος η Ζω η

εκ τα φθ α νε τει λας Χρι στε ο Θε ος και των θυ

ρων κε κλει σμενων τοις Μα θη ταις ε πε στης η παν των

α να στα σις Πνε ευ μα ευ θες δι αυ των ε γκαι νι

ζων η μιν κα τα το με ε γα σθ ε λε ο ο ο

ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ἐκ γ').

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^θ γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^θ γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν ρ

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ ρ

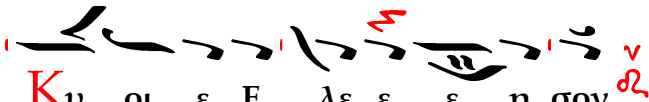
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα} ρ

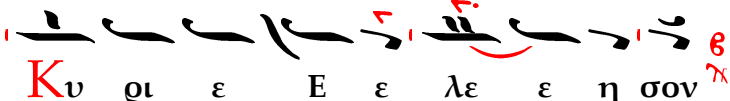
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ρ} ρ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν ρ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

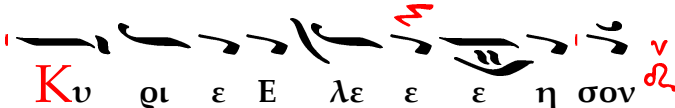
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

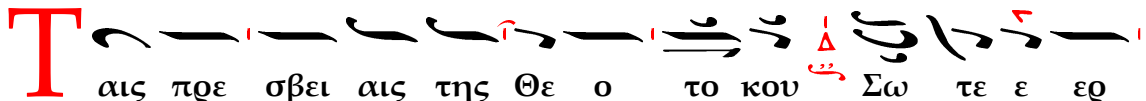
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

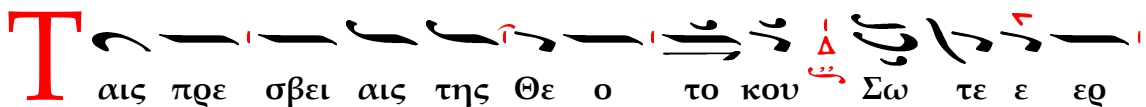
Ἦχος

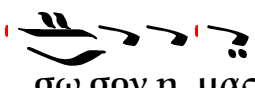
Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

 σω σον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
(ξε' 2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

 σω σον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι,
φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα ας

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξζ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ
σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθω-
σάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι

α

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ
πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ἦχος Δι-Θ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τ8 Θε ου α

θα να τος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 πα ρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
 τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οis ε εν τοis μνη μα si ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὥς τήκεται κηρὸς ἀπὸ
 προσώπου πυρός.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οἱς ἐν τοῖς μνημασί ²² ζῶ ἡν χαρίσα αὐμενος ^Δ
Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ
 Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. ^υ
⁹

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ^υ
 θα ⁹
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι ^μ
 οἱς ἐν τοῖς μνημασί ²² ζῶ ἡν χαρίσα αὐμενος ^Δ
Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
 εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. ^υ
⁹

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ^υ
 θα ⁹
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι ^μ
 οἱς ἐν τοῖς μνημασί ²² ζῶ ἡν χαρίσα αὐμενο ^Δ
 ο ο ο ο ο ο ος ⁷
⁹

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

⁷Ἦχος ^Δ Δι-Θ

Ε ν Εκκλησι ^μ ι αἰς ^Δ ευ λο γει τε τον Θε ^μ
 ον ^Δ Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ ⁶ σω σον η μα ^μ
 ας Υι ε ε Θε ου ^Δ ο α να στα α α ας εκ νε ^μ
 κρω ω ω ω ων ⁷
^Δ

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι α

Οὐ φάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὸ
Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ρ Γα ϕ

Ε^{Γα} σφραγι^{Νη} σμε ε^{Γα} νου του μνη^{Νη} μα^Δ τος^Δ η^Δ Ζω^Δ η^Δ
εκ^{Γα} τα^{Νη} φ^{Γα} α^{Νη} νε^{Γα} τει^{Νη} λας^Δ Χρι^Δ στε^Δ ο^Δ Θε^Δ ος^Δ και^Δ των^Δ θυ^Δ
ρων^{Πα} κε^Δ κλει^Δ σμε^Δ νων^Δ τοις^Δ Μα^Δ θη^Δ ταις^Δ ε^Δ πε^Δ στη^Δ ση^Δ παν^Δ των^Δ
α^{Νη} να^Δ στα^Δ σις^Δ Πνε^Δ ευ^Δ μα^Δ ευ^Δ θες^Δ δι^Δ αυ^Δ των^Δ ε^Δ γ^Δ και^Δ νι^Δ
ζων^{Γα} η^Δ μιν^Δ κα^Δ τα^Δ το^Δ με^Δ γα^Δ σ^Δ ε^Δ ε^Δ λε^Δ ε^Δ
ος^Δ

Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ.

Αὐτόμελον. Ἦχος ρ Γα ρ

Τ^Δ η^Δ φι^Δ λο^Δ πραγ^Δ μο^Δ νι^Δ δε^Δ ξι^Δ α^Δ την^Δ ζω^Δ ο^Δ πα^Δ ρο^Δ
χον^Δ σ^Δ πλε^Δ υ^Δ ραν^Δ ο^Δ Θω^Δ μας^Δ ε^Δ ξη^Δ ρευ^Δ νη^Δ σε^Δ Χρι^Δ στε^Δ ο^Δ Θε^Δ
ος^Δ συγ^Δ κε^Δ κλει^Δ σμε^Δ νων^Δ γα^Δ αρ^Δ των^Δ θυ^Δ ρων^Δ ως^Δ ει^Δ
ση^Δ η^Δ λ^Δ θες^Δ συν^Δ τοις^Δ λοι^Δ ποις^Δ α^Δ πο^Δ στο^Δ λοις^Δ ε^Δ βο^Δ α^Δ
σοι^Δ Κυ^Δ ρι^Δ ος^Δ υ^Δ πα^Δ ρχεις^Δ και^Δ Θε^Δ ε^Δ ο^Δ ος^Δ μ^Δ ς^Δ ς^Δ ς^Δ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

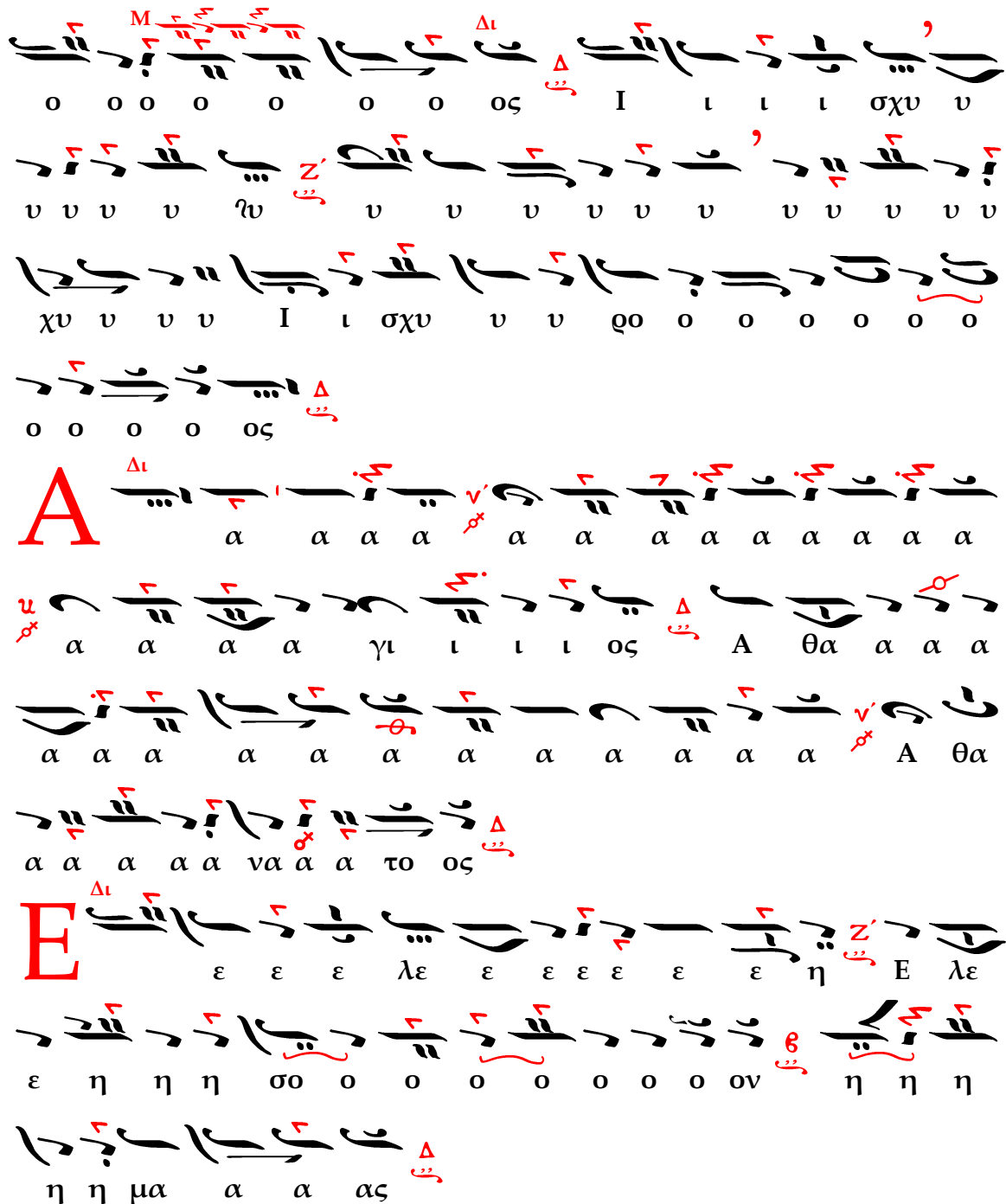
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ.
 Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος γ´.
 Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
 (Ψαλμὸς ρμ´).

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς
 συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθόν· ψαλμὸς τῷ Θεῷ ἡδυνθείη
 αἴνεσις.

Ἦ ὁ φάλτης.

Ἦχος Γα ϕ

M ε ε γας ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η ι
σχυς α αυ τϑ και της συ νε σε ως αυ τϑ ϑκ ε ςιν α ριθ
μος

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός· τῷ Θεῷ ἡμῶν

η δυνθει η αι νε ε ςις

M ε ε γας ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η ι
σχυς α αυ τϑ και της συ νε σε ως αυ τϑ ϑκ ε ςιν α ριθ
μος

Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν και εν

πα ςι τοις ελ πι ζϑ ςιν ε πι το ε λε ος αυ τϑ

M ε ε γας ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η ι
σχυς α αυ τϑ και της συ νε σε ως αυ τϑ ϑκ ε ςιν α ριθ
μος

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Πράξ. ε' 21-32).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, εἰσῆλθον οἱ ἀπόστολοι εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκον. Παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἄχθῆναι αὐτούς. Οἱ δὲ ὑπηρέται παραγενόμενοι οὐχ εὗρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ, ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν λέγοντες ὅτι τὸ μὲν δεσμωτήριον εὗρομεν κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ καὶ τοὺς φύλακας ἐστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν, ἀνοίξαντες δὲ ἔσω οὐδένα εὗρομεν. Ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὁ τε ἱερεὺς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν τί ἂν γένοιτο τοῦτο. Παραγενόμενος δέ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι ἰδοὺ οἱ ἄνδρες, οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ, εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν. Τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις ἤγαγεν αὐτοὺς οὐ μετὰ βίας· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν, ἵνα μὴ λιθασθῶσιν· ἀγαγόντες δὲ αὐτοὺς ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ. Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς λέγων· οὐ παραγγελία παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; Καὶ ἰδοὺ πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλὴμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου. Ἀποκριθεὶς δὲ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπον· Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις. Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἠγειρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου· τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα ὕψωσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοῦ μάρτυρες τῶν ῥημάτων τούτων, καὶ τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς δ').

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Α
— — — — —
λλη
λϝ
ϝ
ϊ
ϊ
α
ᾠδ
Α
α
α
α
α
λλη

— — — — —
λϝ
ϝ
ϝ
ϝ
ϊ
ϊ
ϊ
ϊ
α
ᾠδ
Α
λλη
λϝ
ϝ
ϝ

— — — — —
ϝ
ϝ
ϝ
ϝ
ϊ
ϊ
Α
λλη
λϝ
ϝ
ϊ
ϊ
α
ᾠδ

Χ
— — — — —
Δευ
τε
α
γαλ
λι
α
σω
με
θα
τω
Κυ
ρι
ω
Ϟ

— — — — —
α
λα
λα
ξω
μεν
τω
Θε
ω
χω
σω
τη
η
η
η

ρι η η η μων

A λλη λ8 8 i i α A α α α α λλη

λ8 8 8 8 i i i i α A λλη λ8 8 8

8 8 8 8 i i A λλη λ8 8 i i α

Χ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τ8 εν ε ξο

μο λο γη σει και εν ψαλ μοις α λα λα α ξω ω

μεν α αυ τω

A λλη λ8 8 i i α A α α α α λλη

λ8 8 8 8 i i i i α A λλη λ8 8 8

8 8 8 8 i i A λλη λ8 8 i i α α α α

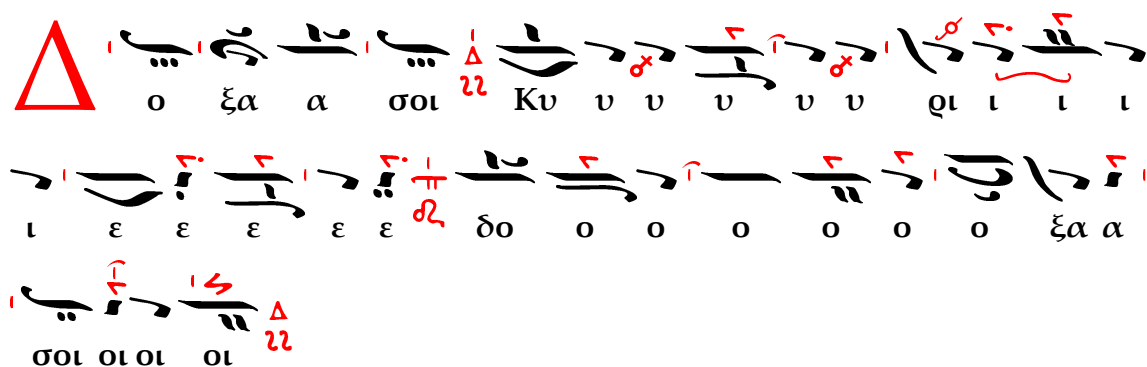
α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

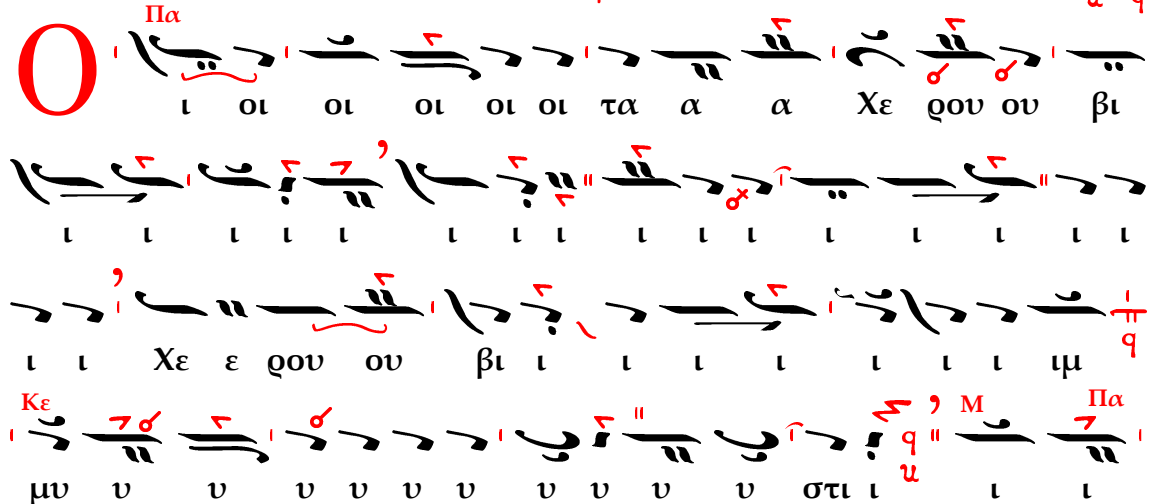
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ς' 14-27).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἰδόντες οἱ ἄνθρωποι ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον. Ἰησοῦς οὖν γνοὺς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι καὶ ἀρπάξαι αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος. Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θά-λασσαν, καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Κα-περναούμ. Καὶ σκοτία ἤδη ἐγεγόνει καὶ οὐκ ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, ἥ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος διεγείρετο. Ἐληλακότες οὖν ὡς σταδί-ους εἴκοσι πέντε ἢ τριάκοντα θεωροῦσι τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θα-λάσσης καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου

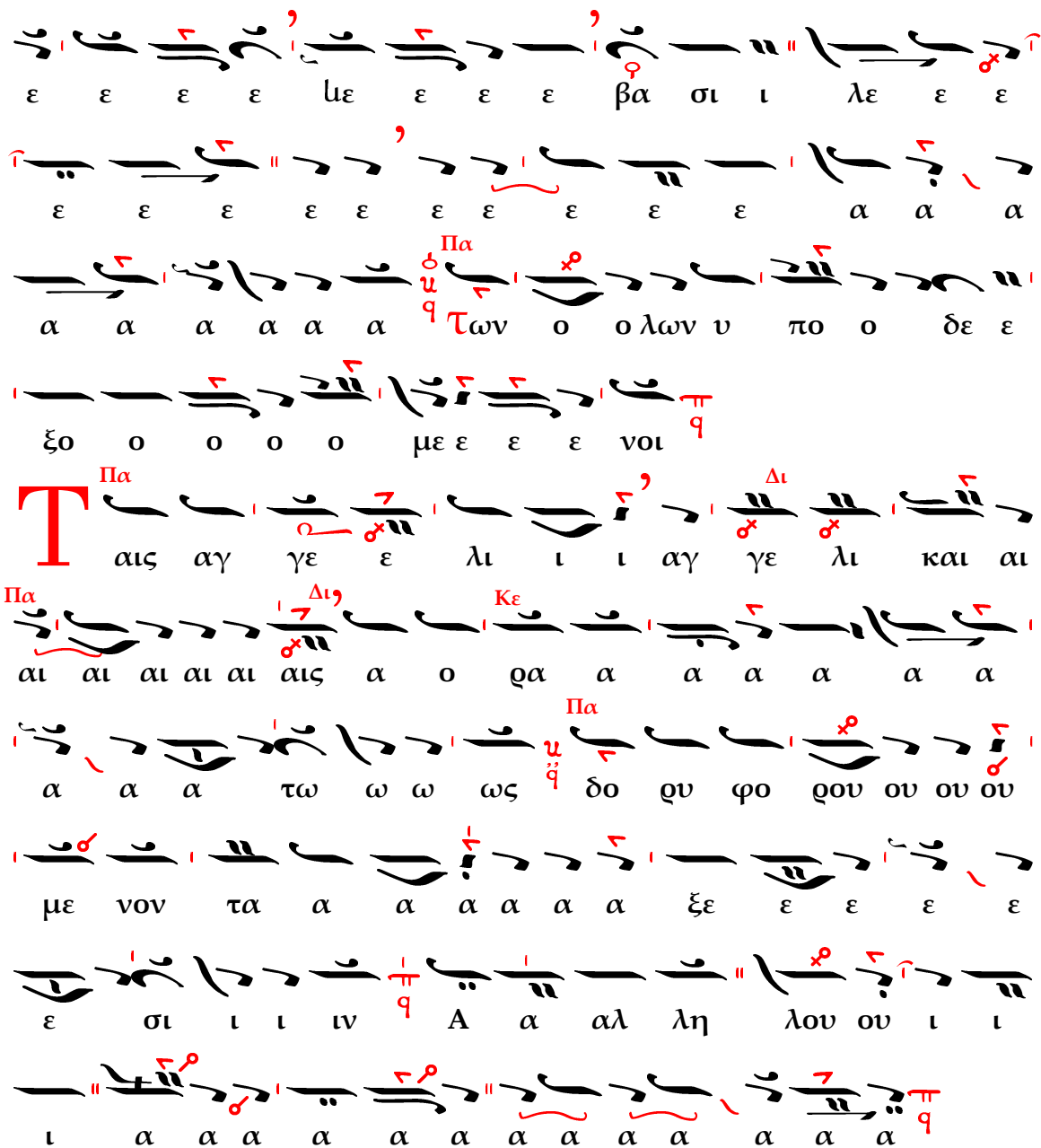
Ἰηχος ἰὺ Δι σ

Ἰχθὺς ὁ Πα

η ι ι ι ι ι ι ι ι μν υ στι ι κω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ως ει κο ο
 ο ο υι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ζο ο ο ει κο ο ο υι ι ι ι ι ι ζον
 τε ε ε ες και αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι
 οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω
 ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α α α α
 δι ι τον τρι σα α α α γι ι ι ι ι
 ι ι ο ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο
 ο υ μνο ον προ σα α α α δο ον τε ε ε
 ες πα α α α α α α α α α σα αν την
 βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι
 ο ο τι κη η η η η η η ην α πο θω
 ω ω με θα α α με ε ε ε ρι ι μνα α α
 αν
 Ως τον Βα α α σι λε ε ε ε ε ε

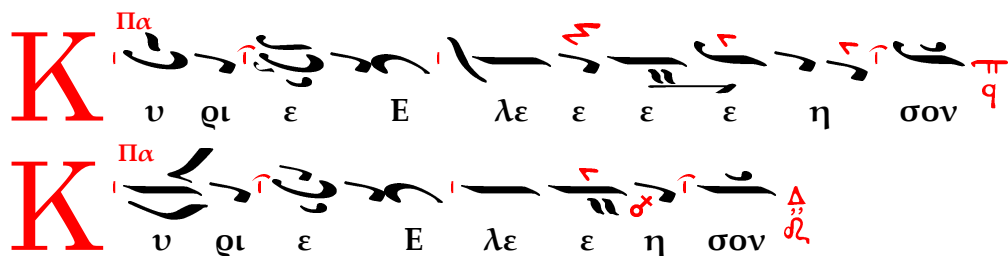

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάτων τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Κ ^{Δι} υ ρι ε Ε λε η ^Δ σον

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Π ^{Πα} α ρα α σχϝ Κυ υ υ υ ρι ε

Π ^{Πα} α ρα α σχϝ Κυ υ ρι ε

Π ^{Πα} α ρα σχϝ Κυ υ ρι ι ε

Π ^{Δι} α ρα α σχϝ Κυ ρι ε

Π ^{Πα} α ρα σχϝ Κυ ρι ε

Π ^{Πα} α ρα α α σχϝ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ ^{Πα} οι Κυ υ ρι ι ε

Κ ^{Πα} αι τω πνευ μα τι ι σϝ

Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

^{Δι} ^{Πα} μϝ Κυ ρι ος ^{Δι} σε ρε ε ω μα α α μϝ και

κα τα φυ γη η η η μϝ και αι ρυ υ ση ης

μϝ

^{Πα}
A γ α π η η η η σω σε Κυ υ
 ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μ8 ^{Δι} Κυ ρι
 ος σε ρε ω μα α α α μ8 8 8 8 ^{Δι}
^{Πα} ^Μ ^{Πα}
 και κα α τα φυ υ γη η η η η μ8 και αι
 ρυ υ υ υ ση η η ης μ8 ^π
^{Πα}
Π α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα ^{Δι}
^{Δι} Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον ^{Πα} και αι α α
 χω ω ρι ι ζον ^π

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε ^{Πα} ε λε ον ει ρη η νης ^Δ θυ σι αν αι
νε ε σε ε ως ^Π ρ

Κ ^{Πα} αι με ε τα α τς Πνευ μα το ος σς ^Δ

Ε ^{Πα} ε χομεν προς τον Κυ ρι ι ον ^Δ

Α ^{Πα} α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον ^Π ρ

Α ^{Πα} γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ ^Δ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της

δο ο ξη ης σς ^Π ω σα αν να α εν τοις υ

ψι ι ζοις ^Δ ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο

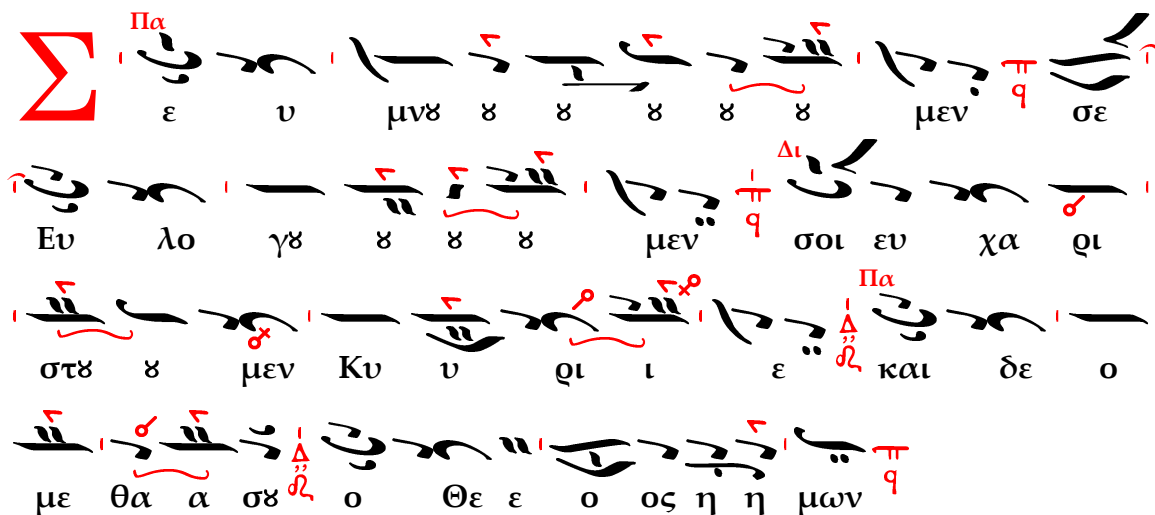
με νο ος εν ο νο ο μα τι Κυ ρι ι ου ^Δ

ω σαν να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι

ζοις ^Π ρ

Α ^Μ α μην ^Π ρ

Α ^Μ α α α μη η η η η η η ην ^Π ρ

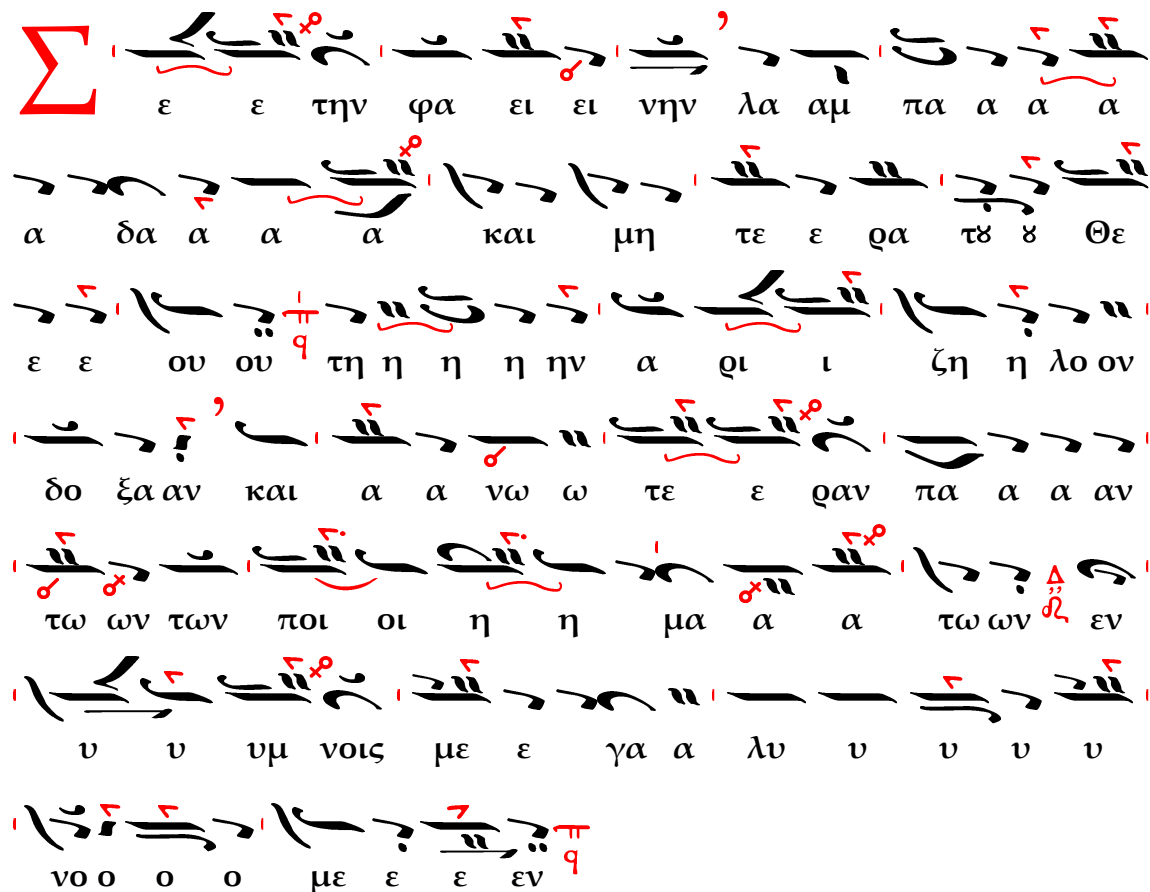
Νῦν σε ὑμνοῦμεν, Κύριε, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν
 ςήριξον ἡμᾶς, Εὐσπλαγχνε ἐν θλίψεσι τοῦ βίου.

Ἐτονίσθησαν περὶ τὸ ,αἰψς', συνεπληρώθησαν καὶ ἐκαλλωπίσθησαν
 μικρὸν τῇ κγ' Ἰουλίου τοῦ τὸ ,βδ'.

I.A.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, εἰς τὸ Ἐξαιρετῶς,
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ἱ Πα ϝ

Σ ^{Κε} ε τη ην φα α ει ει νη ην λαμ πα α
^{Πα} α α α α α δα α α α και αι μη τε ρα
α τϝ ϝ ϝ ϝ Θε ε ε ε ϝ τη η ην α
ρι ζη η η η λον δο ο ο ξαν ^υ και
^{Κε} α α νω τε ε ε ε ε ε ρα α α
^{Πα} αν πα α αν τω ων των ποι η μα α α α των
ε ε εν υ υ υ υ υ υ υ μνοι οι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι χοι οι οι οι οι οισ
^{Πα} με ε ε γα α α λυ υ υ υ νο ο ο ο
με ε εν
^{Πα} ἦ : με ε ε ε ε γα α λυ υ υ υ νο
ο ο ο με ε εν

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ
Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἦχος πλ. α'. Πα.

Ἔχος ἡ Παρ

$$\begin{array}{cc} \eta & \epsilon' \\ u & \chi \end{array}$$
[illegible]

[illegible]

Ἦχος Δι-Θ

Πληρωθη η τω στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειρμυστηρι ι ι ι ων τη ρησον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λη λη ι α Α λλη λη λη ι α Α λλη
 λη ι α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι η το ο νομα Κυρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τ νυν και ε ως τ αι ω ω νος (δὲς)
Τ ο ο νομα Κυρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τ νυν και ε ως
 τ αι ω ω νο ο ος